

indtil 15, hvorimod det, naar Lovforslaget bliver gennemført, intetsteds bliver over 5. Det forekommer mig saaledes, at Landsdelene derved netop ere eens stillede.

Dviftgaard: Det er blot en lille Bemærkning, jeg vil gjøre til, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Hasle) fremførte. Han anførte navnlig som Motiv for at stemme mod Loven, at der blev overdraget til de Herrer Forpagtere en efter hans Mening kostbar og værdifuld Hestebesætning. Jeg deler ganske den Anskuelse med ham, at det maa Hestebesætningen virkelig siges at være, og det er netop fordi der allerede er en værdifuld Hestebesætning at bygge paa, at jeg anseer Loven for heldig. Var det ikke Tilfældet, vilde jeg ikke troe, at Loven havde nogen ser Betydning, men netop fordi der er noget Godt at bygge paa, formenter jeg, at Lovens Sværskættelse kan have den største Betydning for Landets Hesteavl i Fremtiden, og at den constante Race, som han netop ønsker, derved kan tilveiebringes. Jeg anseer saaledes hans Motiv til at stemme mod Loven for det bedste Motiv til at stemme for Loven.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslaget (see Tillæg C.) sættes derpaa under Afstemning og vedtoges med 45 Stemmer mod 5.

Lovforslaget gaaer nu til Folkethinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Jagten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1689 ff.)

Formanden: Den 2den Landssthingsmand for 3die Kreds har Ordet.

Tobiesen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 4de Landssthingsmand for 3die Kreds har Ordet.

Dviftgaard: Jeg skal ikke udtale mig om Lovens egentlige Indhold, men kun omtale en speciel Bestemmelse i Lovens Slutning. Det hedder nemlig der „Sognets Fattiglasse,“ hvilket er det samme Udtryk, som er brugt i Forordningen af 1840. Da havde hvert Sogn en Fattiglasse, men det har det nu ikke mere, siden Landcommunalloven er der kun Tale om den fælles Communekasse. Den ærede Forslagsstiller har vist benyttet den gamle Lov og skrevet Paragraphen ud deraf. Jeg antager nu, at han har meent Communekassen, men det kunde jo ogsaa tænkes, at han har meent de Fattiges Kasse, og jeg har derfor villet henlede hans Opmærksomhed herpaa.

Ogenbøll: Det er kun en ubetydelig Bemærkning i samme Retning som den, der fremkom fra den ærede sidste Taler (Dviftgaard), som jeg ogsaa vil gjøre med Hensyn til Afværelsen af § 7, idet jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, om det ikke vilde være heldigere, at der i Paragraphens Slutning sættes, at Bøderne for Kjøbstædernes Bedkommende skulle tilfalde Kæmmerkassen. Ved Loven af 11te Februar 1863 er nemlig den særlige Fattiglasse bortfalden eller vil ialfald i Tiden bortfalde, og det vil saaledes være heldigere, om der staaer Kæmmerkassen, medmindre det skulde være den ærede Forslagsstillers Mening, at Bøderne skulle tilfalde de Fattiges Kasse. Noget, jeg fuldstændig kunde tiltræde, idet nemlig de Fattiges Kasse har saa uendelig smaa Midler, saa at, dersom man kunde finde en eller anden Maade til at forøge dem paa, skulde jeg ikke stemme derimod. — Egeledes vilde jeg tillade mig at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til Begyndelsen af Paragraphen, der bestemmer, at Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov skulle behandles som offentlige Politisager. I Forordningen af 20de Marts 1840 § 35 er der en Bestemmelse om, at Jagtsager behandles som private Politisager, og det er jo det, som den ærede Forslagsstiller mener at ville forandre; men jeg tør stille det Spørgsmaal til ham, om Meningen deraf er,